

KLINI HJÁ CHRISTIAN MARTINI

Frá miðskeiðis í 1920unum til miðskeiðis í 1930
mól ein karrusell so lystiliga á Ingutrøð í Havn
hvønn sunnudag klokkan 16. Karrusellin hjá
Christian Martini Rubeksen verður vakt aftur til
lívs á filmsfløguni Føroyskar Søgur

tíggju túrar. Tá slapp eg ikki aftur í karusell í eina
heila viku. Men tað var mín egna skyld, eingin
bað meg vera so býtta.«

Tað verður sagt, at eina ólavsøku var einki
eittoyra ella tveyoyra eftir í býnum, tí øll vóru
tey brúkt upp á karrusellina. Og um kvøldið, tá
Christian Martin hevði stongt og koyrt presend-
ingina omanyvir, sníktu tey ungu seg inn undir
presendingina og finga sær eitt ólavsøkufríggj.

Ringar í sjónum

Sum so mangan fekk eisini hesin leikur bráðan
enda, og sum so mangan vóru tað norðmenn, ið
spiltu spælið. Miðskeiðis í trítíárunum vitjaðu
norskir skótar í Føroyum. Eisini teir vildu royna
karrusellina, 30 vóru teir í tali, og allir fóru í senn
upp á karrusellina. Tá vildi hon ikki meir. Onkur
ásur brotnaði ella bognaði, og eingin karrusell
fór aftur at mala í Havn.

– Eg haldi ikki, at pápi legði nakað í tað. Hann
var troyttur av at reka karrusellina. Mamma var
beinleiðis hjartans fegin um tað, ið hendi, stað-
festir Ejler Rubeksen læandi.

Tá karrusellin var steðgað med alla, spjaddist
tilfarið úr henni kring býin, áðrenn hon at enda
varð høgð niður. Karruselljórini vórðu skift í
ymsar ættir. Dreingirnir hjá Christian Martini, ið
vóru tríggar í tali, finga hvør sín hest, somuleiðis
Georg, bróðirin, sum búði í Tróndargøtu. Tann
hesturin endaði í Bergen, hagar Georg flutti við
húski eftir kríggjð í 1945. Tá sjónleikir vórðu
framfærdir í Losjuni í Havn, var pallurin vakurt
skryddur við reyðum floyal og glitrandi baldýring
frá karrusellini. Og børnini, sum búðu í Ingutrøð,
finga hvør sína floytu úr lrukassanum. Søgur
gingu um hvøllu floytuljómanina úr Ingutrøð.

Tey, ið vilja uppliva eitt lítið petti av hesi
legendarisku karrusell, kunnu stækka inn á gólvið
í Miðlahúsinum í Vágsbotni. Leyvan, sum stendur
á trappuni í Miðlahúsinum í Vágsbotni, er somu-
leiðis ein av ævintýrlutunum úr karrusellini hjá
Christian Martini. Hana eiga synirnir hjá Williami
Heinesen. Hon prýddi eisini trappurnar, bæði tá
Zacharias Heinesen og Valdemar Lützen handl-
aðu í søguliga húsinum í Vágsbotni.

Uni L. Hansen

Keldur:

»Karusellin hjá Christian Martini Rubeksen«,
Sosialurin, 15. apríl 2005
»Meðan latur líða 3«, Marianna Debes Dahl,
Fannir 2002
Privatar endurminningar eftir Mourits Rubeksen
(1927-2006)

Filmskútið av karrusellini hjá Christian Martini

Rubeksen kom undan kavi á elstu privatu
filmsrullu, ið higartil er funnin í sambandi við
verkætlanina Føroyskar Søgur. Tað er Rannvá
Olsen í Havn, ið hevur arvað filmsrulluna eftir
langabbabeiggjan Ingvald Olsen

Mynd: Birgir Kruse

Lítið ánaði kendi havnarmarðurin Christian Martin Rubeksen, at úrslitið av einum túri í Tivoli í Keypmannahavn miðskeiðis í
1920árunum fór at vera, at hann bleiv tann »erni« áðanin av einari ordiligari tivoli-karrusell

Mynd: Forminnissavnið 7111F0094

øllum hugsandi stórdjórsløgum, so einki er at
siga til, at børnini flokkaðust í garðinum hjá
Christian Martini á Ingutrøð. Rigmor Restorff
minnist karrusellina í bókini »Meðan latur líða 3«
eftir Marionnu Debes Dahl:

»Eg minnst karrusellina hjá Christian Martini
– Harragud, sum tað var eitt upplivilsi, altso. Tað
var sanniliga ein flott karrusell – har vóru bæði
hestar og løvur, súkklur og sletur, ja alt møguligt.
Mann føldi seg, sum mann var ein Adonis, tá
mann sat í henni. Eg haldi, at tað kostaði 25 oyru
ein túrur. Altso, sum eg spælaði út við varu, út á
Argir og niðan á Landavegin og oman í Rættará
at fáa pengar at sleppa í karrusellina hjá Christian
Martini. Tann eina dagin hevði eg koyrt so nógv,
at eg spýði. Eg haldi, at eg hevði koyrt einar